

บทที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์

๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทาง การพัฒนา ในอนาคตขององค์กร อาจแบ่งเป็นช่วงสั้น ระยะปานกลางหรือระยะยาวและเป็นกระบวนการกำหนดการใช้ ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าให้บรรลุภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น จะเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของ ประชาชนท้องถิ่นในอนาคต

การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ หรือภาพในอนาคต และแปลงมาสู่การปฏิบัติ โดยยึดระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์คณะรักษา ความสงบแห่งชาติ (คสช.) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์การ พัฒนาอำเภอ แผนชุมชนและนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมี สุขของประชาชน

๓.๑.๑ การพัฒนาตามยุทธศาสตร์ และนโยบายของรัฐบาล

ยุทธศาสตร์ และนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาล

๑. ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๑.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

๑.๓ ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๑.๕ ยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัยกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง

เศรษฐกิจและสังคม

๑.๖ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑.๗ ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานรัฐวิสาหกิจให้ เกิดประโยชน์กับ ประชาชนในการใช้บริการอย่างแท้จริง

๑.๘ ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิด ความมั่นคงและยั่งยืนใน อนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก

๑.๙ ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ

การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดประเด็นที่เห็นควรดำเนินการ จำนวน ๑๗ เรื่อง ประกอบด้วย

๑. การสร้างความปรองดองและสมานฉันท์
๒. การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาลำหัดชายแดนภาคใต้
๓. การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์
๔. การป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
๕. การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน
๖. การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ
๗. การพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ
๘. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
๙. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๑๐. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
๑๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๑๒. การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
๑๓. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย
๑๔. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
๑๕. การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๑๖. การบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย
๑๗. การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ค่านิยมหลักของคนไทย

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
๓. กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทางตรงและทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
๗. เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่ายและขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่างๆ หรือกิเลส มีความละเอียดรอบคอบ ตามหลักของศาสนา
๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

๒. นโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐ

พลเอกประยุทธ์จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ ประชาธิปไตย เพื่อเป็นแนวนโยบายในการสร้างความสามัคคีรวมพลังของผู้คนในสังคมไทยโดยไม่แยกฝักแยกฝ่ายและไม่กันใครออกไปจากสังคม อีกทั้งยังเป็นสำนึกและหน้าที่ที่คนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการปกป้องแผ่นดินแม่จากภัยอันตรายทั้งปวงและร่วมกันพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ามั่นคง

และยั่งยืน ประสานพลังการสร้างชาติที่ต้องเติบโตแบบเศรษฐกิจฐานรากเพื่อให้เกิดความยั่งยืน นโยบายหรือ ยุทธศาสตร์ ประชากรรัฐ จึงมีแนวคิดในเรื่องของความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคมเพื่อร่วมแก้ปัญหา เศรษฐกิจและขับเคลื่อนการพัฒนา ชาติทุกมิติที่เกิดขึ้นเพราะว่า ประชากรรัฐ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนในการพัฒนาประเทศที่มีรูปแบบเครือข่าย โยงใยสัมพันธ์กันเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เป็นแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินยุคปัจจุบันที่เกิดจากการหล่อหลอมพลังของคนไทยทุกคน ทุก หมู่เหล่า เห็นได้จาก เพลงชาติไทยซึ่งมีใจความว่า “ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล ด้วยไทยล้วนหมาย รักสามัคคี...”

๓. การพัฒนาท้องถิ่นด้านอื่นๆ ตามอำนาจหน้าที่

๓.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑.๑ งานด้านการคมนาคมและการขนส่ง นำข้อมูลสภาพเส้นทางคมนาคมทั้ง ทางบกและทางน้ำในพื้นที่มาประกอบการวางแผน รวมถึงถนนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการ ลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันเพื่อมีข้อมูลทางหลวงท้องถิ่นโดยระบุพิกัดที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และทราบว่าถนนสายใด อยู่ในสภาพใด และจำเป็นต้องปรับปรุงซ่อมแซมเมื่อใด เพื่อกำหนดไว้เป็นแผนงาน โครงการในแผนพัฒนาสามปี

๓.๑.๒ งานด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการการบริหารจัดการน้ำแบบ บูรณาการเพื่อป้องกันน้ำท่วม ในฤดูน้ำหลาก และการขาดน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง ให้สำรวจ ข้อมูลแหล่งน้ำโดยระบุพิกัดที่ตั้ง ทางภูมิศาสตร์สภาพ และอายุการใช้งานของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภค บริโภค เพื่อวางแผนบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมในแผนพัฒนาสามปีตลอดจนสำรวจสภาพ ความสมบูรณ์ของสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าสภาพเครื่องสูบน้ำ สถานีสูบน้ำ คลองส่งน้ำ หากจำเป็นต้อง ซ่อมแซม ให้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี (การระบุที่ตั้งพิกัดทางภูมิศาสตร์ ของโครงการพัฒนาด้านเส้นทาง คมนาคมและแหล่งน้ำ เพื่อป้องกันการดำเนินการในพื้นที่ซ้ำซ้อน และเตรียมความพร้อมในการขอรับการ สนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภายนอกตามแนวทางของสำนักงบประมาณ)

๓.๑.๓ งานด้านการผังเมืองและการควบคุมอาคาร ควรนำผังเมือง/ผังชุมชนมา เป็นข้อมูลประกอบการวางแผน

๓.๒ ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๓.๒.๑ งานด้านการส่งเสริมอาชีพ ควรให้ความสำคัญแก่กลุ่มแรงงานนอกระบบ ให้สามารถมีรายได้เพียงพอจบรายจ่าย และสำหรับกลุ่มที่ไม่มีงานทำควรส่งเสริมให้เกิดอาชีพ รวมทั้ง ส่งเสริมให้กลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการมีงานทำเพื่อให้สามารถดำรงชีพได้อย่างเหมาะสมจัดเก็บข้อมูลเศรษฐกิจ พอเพียงโดยเฉพาะด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลของการทำนา เช่น จำนวน คราวเรือน จำนวนไร่ ผลผลิต ต้นทุนการผลิต เป็นต้น ข้อมูลแหล่งน้ำ เช่น แหล่งน้ำเขตชลประทาน แหล่งน้ำ นอกเขตชลประทาน ปริมาณน้ำฝน การนำไปใช้เพื่อการเกษตรประเภทการทำนา เป็นต้น โดยอาจจัดทำ เป็นยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาก็ได้ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ พอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตร และแหล่งน้ำ)

๓.๒.๒ ด้านสวัสดิการสังคม

(๑) การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ให้ได้รับเบี้ยยังชีพในปีต่อๆ ไป อย่างทั่วถึง โดยมีการจัดทำฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเพื่อการคาดการณ์จำนวนของผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยัง ชีพล่วงหน้า และกำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปีนอกจากนี้ควรให้ความสำคัญในเรื่องของคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุเช่นกัน

(๒) การส่งเสริมและพัฒนาผู้พิการในท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญในการจ่ายเงินเบี้ยความพิการให้คนพิการอย่างครอบคลุมทั่วถึง ตลอดจนการดูแลคุณภาพชีวิต สุขอนามัยและสภาพแวดล้อมของผู้พิการ

(๓) การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พิจารณาว่าเด็กได้รับอาหารเสริม (นม) ทัวถึงหรือไม่ ได้รับอาหารกลางวันครบทุกคนหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลกำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปีนอกจากนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น พิจารณานำแผนงานโครงการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนบรรจุในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสม

(๔) การส่งเสริมด้านที่พักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ให้มีที่อยู่อาศัย

๓.๒.๓ งานด้านการศึกษา ให้ความสำคัญกับการศึกษาในระบบ และนอกระบบ โดยการส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และการศึกษาตามอัธยาศัย

๓.๒.๔ การส่งเสริมสนับสนุนด้าน สิทธิมนุษยชน การรักษาสีที่ประชาชนสมควรได้รับ ด้วยความเท่าเทียมกัน ควรให้ความสำคัญในการจัดทำแผนสิทธิมนุษยชน เช่น สิทธิมนุษยชน ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านที่อยู่อาศัย ด้านวัฒนธรรมและศาสนา ด้านข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการขนส่ง ด้านการเมืองการปกครอง ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านความมั่นคงทางสังคม เป็นต้น โดยให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๘๖๗ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘

๓.๒.๕ งานด้านสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ และการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

๓.๒.๖ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

(๑) งานด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมืองการพัฒนาศักยภาพ ผู้นำชุมชนสนับสนุนการจัดทำระบบข้อมูล ข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชนตลอดจนการสร้างเครือข่ายเพื่อ การพัฒนาชุมชนความเสมอภาคสิทธิเสรีภาพ

(๒) งานด้านการรักษาความยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรม เสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ ลดและยุติปัญหาข้อขัดแย้ง สร้างความมั่นคงเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น โดยการเสริมสร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ป้องกันและแก้ไข ปัญหาข้อขัดแย้งของประชาชนและสังคม ปลุกฝังค่านิยมและจิตสำนึกความรักสามัคคีของคนในชาติ รวมถึงการประณอมข้อพิพาท และการช่วยเหลือทางด้านข้อกฎหมายให้ประชาชนในท้องถิ่น

๓.๓ งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓.๓.๑ ข้อมูลการเกิดสาธารณภัยในท้องถิ่น ให้นำข้อมูลการเกิดสาธารณภัยในท้องถิ่น เช่น อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย ดินถล่ม อาคารถล่ม ภัยจากภัยแล้งภัยจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ภัยจากไฟฟ้า ภัยจากอากาศยาน ภัยจากการคมนาคมและขนส่ง เป็นต้น มาวิเคราะห์หาแนวทางป้องกัน หรือลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจากสาธารณภัยดังกล่าว ควรหามาตรการเชิงป้องกัน และกำหนดเป็นแผนงานไว้ในแผนพัฒนาสามปี เช่น

(๑) การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการจัดการสาธารณภัยของผู้บริหาร และข้าราชการท้องถิ่น และเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย

(๒) การชักซ้อมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กำหนดขึ้นการ บังคับบัญชา การตัดสินใจและขั้นตอนในการปฏิบัติเมื่อเกิดภัยสาธารณ

(๓) การจัดหาสถานที่ และอุปกรณ์การช่วยเหลือเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่

๓.๓.๒ การเตรียมความพร้อมเพื่อจัดการปัญหาไฟป่าและหมอกควัน เนื่องจาก ปัจจุบันได้เกิดสถานการณ์ปัญหาหมอกควันข้ามแดนประเทศเพื่อนบ้านส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของ ประชาชนในพื้นที่และการคมนาคมทางอากาศ ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อมรับ มือสถานการณ์ไฟป่าและหมอกควัน จึงให้ถือปฏิบัติตาม หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๔/ว ๒๓๖๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๓.๓.๓ การเตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้ง เพื่อให้ การแก้ไขปัญหาและการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากภัยแล้ง จึงให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๒/ว ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๓.๓.๔ งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้สำรวจจุดที่มักเกิดเหตุ ร้าย ภัย อันตรายจากกลุ่มมิจฉาชีพ และ หมายมาตรการป้องกันเพื่อลดจำนวนการเกิดเหตุร้ายขึ้น สำหรับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการติดตั้งกล้อง วงจรปิดให้สำรวจสภาพความสมบูรณ์ของการใช้งาน หาก จำเป็นต้องซ่อมแซมขอให้เร่งดำเนินการบรรจุในแผนพัฒนาสามปี

๓.๔ ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรมและการท่องเที่ยว

๓.๔.๑ งานด้านการส่งเสริมการลงทุน ควรส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน เพื่อ เพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน และมุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๔.๒ งานด้านการส่งเสริมการเกษตร การให้การสนับสนุน ศูนย์บริการและ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล (ศก.บต.) และควรพิจารณาหาแนวทางในการช่วยเหลือ เกษตรกรในพื้นที่ อาทิ การให้ความรู้ทางวิชาการ การจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร การจำหน่ายผลผลิต การช่วยเหลือหาพันธุ์พืช การบำรุงรักษาดินจัดหาปุ๋ย เคมีภัณฑ์ ยาปราบศัตรูพืชในราคาต่ำ และการแปรรูป เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่

๓.๔.๓ งานด้านการพาณิชย์ยกรรม กรณีเทศบาลให้สำรวจจุดหาบเร่ แผงลอย ว่าสามารถขยายจุดผ่อนปรนเพิ่มขึ้นได้อีกหรือไม่ หรืออาจสำรวจหาสถานที่ที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และเหมาะสมกับการค้าขาย และเตรียมมาตรการรองรับในแผนพัฒนาสามปีเพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่ กลุ่มผู้ค้าขาย

๓.๔.๔ งานด้านการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อ สภาพแวดล้อม และวิถีชีวิต อันดีงามของประชาชนในท้องถิ่น อาจกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวหรือแนว ทางการพัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ทางสังคมและวิถีชีวิต ชุมชน เช่น การท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ การท่องเที่ยวที่เป็นธรรม การท่องเที่ยวโดยชุมชน และการท่องเที่ยวโดยการอาสาสมัคร

๓.๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม งานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติการคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาป่าและน้ำ การฟื้นฟูสภาพและ คุณภาพการป้องกันการเสื่อมโทรม หรือการสูญสิ้นไปและการนำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตเกิดความสมดุลในการพัฒนา และเป็นรากฐานในการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศควรเป็นการร่วมมือกันดำเนินการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในเขตจังหวัดเพื่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืน

๓.๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๖.๑ งานด้านส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการสำรวจข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งหมด สร้างเป็นองค์ความรู้ เผยแพร่ให้แก่คนในท้องถิ่น โดยอาจสนับสนุนให้มีการถ่ายทอดขยายความคิดแปลงเป็นจุดเด่นให้แก่ผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

๓.๖.๒ การอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี รักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

๓.๖.๓ การอนุรักษ์ ทำนุบำรุง รักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุในพื้นที่

๔. การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ใช้กรอบนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้อนุมัติจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (หน.คสช.) เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ” รวมทั้ง แนวทางการแก้ไข ปัญหาโดยสันติวิธี เพื่อไปสู่วิสัยทัศน์ของนโยบาย “มุ่งให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยปราศจากเงื่อนไขการใช้ความรุนแรง มีสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติ ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจ ไว้วางใจ และมีส่วนร่วมในกระบวนการสันติภาพ” โดยมียุทธศาสตร์ดำเนินงาน ทั้งด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนา และกลุ่มภารกิจงาน โดยมีพื้นที่เป้าหมายและกลุ่มเป้าหมายหลัก ได้แก่ พื้นที่เสริมสร้าง ความมั่นคง พื้นที่เร่งรัดการพัฒนา และพื้นที่เสริมสร้างการพัฒนา มีภารกิจงาน ๗ กลุ่มภารกิจงาน ตามแผนปฏิบัติการการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๐ ดังนี้

๔.๑ กลุ่มภารกิจงานที่ ๑ งานรักษาความปลอดภัยภายในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๒ กลุ่มภารกิจงานที่ ๒ งานอำนวยความสะดวกและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

๔.๓ กลุ่มภารกิจงานที่ ๓ งานสร้างความเข้าใจทั้งในและต่างประเทศ/สิทธิมนุษยชน

๔.๔ กลุ่มภารกิจงานที่ ๔ งานศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม หน่วยงานเจ้าภาพหลัก

๔.๕ กลุ่มภารกิจงานที่ ๕ งานพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่ และคุณภาพชีวิตประชาชน

๔.๖ กลุ่มภารกิจงานที่ ๖ งานเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐและการขับเคลื่อนนโยบายฯ

๔.๗ กลุ่มภารกิจงานที่ ๗ งานแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติวิธี

๕. นโยบายที่สำคัญของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)/รัฐบาล

๕.๑ การแก้ไข ปัญหายาเสพติด โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิตผู้ค้าผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤติมิชอบโดยบังคับใช้ กฎหมายอย่างเคร่งครัด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนนโยบายของรัฐบาล/คสช. ไปปรับใช้ตามอำนาจ หน้าที่ ดังนี้

๕.๑.๑ สนับสนุน ส่งเสริม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดทุกหน่วยดำเนิน การปราบปรามและจับกุมผู้ผลิตผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกรวมทั้งผู้สมคบและสนับสนุนช่วยเหลือให้ได้ผลอย่างจริงจัง

๕.๑.๒ สนับสนุน ส่งเสริม หน่วยงานที่ดูแล ควบคุมตรวจสอบสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการที่พิกาศัยเชิงพาณิชย์สถานที่ ที่จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ รวมทั้ง โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และสถานประกอบการมิให้เจ้าของหรือผู้ประกอบการปล่อยปละละเลยให้มีการซุกซ่อนหรือค้ายาเสพติดหากพบให้ดำเนินการลงโทษตามกฎหมาย

๕.๑.๓ สนับสนุน ส่งเสริม หน่วยงานที่ รับผิดชอบนำผู้เสพยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาโดยทันที และติดตามดูแลให้ความช่วยเหลือให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างปกติสุข

๕.๑.๔ ดำเนินการลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล พนักงานเมืองพัทยา ลูกจ้างประจำและ พนักงานจ้าง) ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยึดหลัก ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้ กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลือ อย่างเป็นระบบ ดำเนินการ อย่างจริงจังในการ ป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับองค์กรภาครัฐต่าง ๆ ในการควบคุมและสกัดกั้น ยา เสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติด ที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศภายใต้การบริหารจัดการอย่าง บูรณาการและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยง และประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

๕.๒ มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาทการทุจริตประพฤติมิชอบ โดยเสริมสร้าง จิตสำนึกและค่านิยมให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยึดหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่การปลุกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม และสร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน ร่วมรวมพลังแผ่นดินป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต จึงให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและ แก้ไขการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกำหนดแนวทางการดำเนินงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๕.๒.๑ ทำการสำรวจ ศึกษารูปแบบการกระทำผิดในอำนาจหน้าที่ของแต่ละ หน่วยงานที่เกิดหรือน่าจะเกิดสม่ำเสมอ กระบวนการขั้นตอนใดที่ว่าจะเกิดการทุจริตตำแหน่ง หรือตัว เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบและวิธีการกระทำผิด

๕.๒.๒ กำหนดแนวทางการแก้ไขลดโอกาสและป้องกันการทุจริตในทุกขั้นตอน ที่มีความเสี่ยง

๕.๒.๓ กำหนดวิธีดำเนินการที่สามารถปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง กับการกระทำผิดที่ปรากฏเห็นเป็นที่ประจักษ์อยู่โดยทั่วไปที่ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าหน้าที่ไม่ ดำเนินการใด ๆ เพราะรับผลประโยชน์

๕.๒.๔ สำรวจและจัดทำข้อมูลการกระทำผิดที่เห็นเป็นที่ประจักษ์ในพื้นที่ของแต่ละ หน่วยงาน พร้อมทั้งระบุตัวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

๕.๒.๕ จัดทำข้อมูลบุคคลนิติบุคคลที่ได้รับงานจัดซื้อจัดจ้างย้อนหลัง ๕ ปี

๕.๒.๖ จัดทำข้อมูลเรื่องที่หน่วยงานร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ดำเนินคดีกับ ผู้กระทำผิดตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้น และยังอยู่ระหว่างการสอบสวนให้นำแนวทางดังกล่าวมา จัดทำยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาหรือโครงการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อ เป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามารยาทการทุจริตประพฤติมิชอบ

๖. การทำความตกลงร่วมมือกันจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำบริการสาธารณะ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตาม ประกาศ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การทำความตกลง ร่วมมือกันจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็น การทำความตกลงร่วมมือกันในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่สองแห่งขึ้นไป ซึ่งอาจเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเดียวกันหรืออาจข้ามเขตจังหวัดได้หากเป็นพื้นที่ ติดต่อกัน และประชาชนในพื้นที่นั้น ได้รับประโยชน์จากการทำบริการสาธารณะนั้นโดยตรง โดยเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ ดังนี้

๖.๑ เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วย การกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกฎหมายว่าด้วย

การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเป็นภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.๒ เป็นภารกิจหรือโครงการที่เกินกว่าศักยภาพ หรือไม่คุ้มค่าที่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นจะดำเนินการเอง หรือเป็นภารกิจหรือโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกันเพื่อเกิด
ประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่น

๗. การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการตาม ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยกำหนดให้มีลักษณะของการดำเนินงานของ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัดลักษณะการดำเนินการตามอำนาจและ
หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดการสนับสนุนงบประมาณให้แก่ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค จะ
กระทำได้ แต่เฉพาะกรณีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะต้องดำเนินการเอง แต่ไม่
สามารถดำเนินการเองได้ เป็นต้น

๘. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การดำเนินการตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๒๔ ลงวันที่
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดจัดประชุมประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัดเพื่อ
กำหนดแนวทางวิธีการจัดทำทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และ
รัฐบาลการจัดทำทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
จังหวัด ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดให้มีการประชุมเพื่อดำเนินการดังกล่าว โดยเชิญผู้ว่าราชการจังหวัด
ผู้แทนจากสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาค โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อภิปรายให้ข้อมูลที่
เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาจังหวัดโดยรวม ให้ประชาคมท้องถิ่นเข้าร่วมประชุมโดยใช้สัดส่วนระดับจังหวัด
เช่น นายกองการบริหารส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทุกแห่ง
ท้องถิ่นจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด เป็น
ต้น เมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการดังกล่าวแล้วให้แจ้งยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้นายกองราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรภาคประชาสังคม ประชาคมท้องถิ่นและ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่เกี่ยวข้องทุกแห่ง

๙. การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นและการจัดเก็บข้อมูล

๙.๑ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล
ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ดังนี้

๙.๑.๑ สนับสนุนให้ ประชาชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกัน

พิจารณาโครงการพัฒนาของตนเองโดยแยกเป็น ๓ ระดับ คือ

(๑) โครงการที่หมู่บ้าน/ชุมชน สามารถดำเนินการได้เองทั้งหมด

(๒) โครงการที่ หมู่บ้าน/ชุมชนจะต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นเป็นบางส่วน

(๓) โครงการที่ หมู่บ้าน/ชุมชนไม่สามารถดำเนินการเองได้จำเป็นต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการ และรวบรวมโครงการดังกล่าวเสนอต่อที่ประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยให้สำนัก/กอง/ส่วน/งาน ที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ และนำข้อมูลที่ได้มาประสานกับผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๙.๑.๒ องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล และเมืองพัทยา จัดประชุมประชาคมตำบล ประชาคมชุมชนตำบล ประชาคมเมือง ประชาคมนคร เพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในภาพรวมของตำบล ชุมชนตำบล เมือง นคร และชี้แจงทำความเข้าใจยุทธศาสตร์ และแนวทางพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมจัดลำดับความสำคัญของโครงการพัฒนาตามสภาพปัญหาและความต้องการอย่างแท้จริงของ หมู่บ้าน/ชุมชน

๙.๑.๓ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด จัดประชุมประชาคม ท้องถิ่นระดับตำบล ชุมชนตำบล ชุมชนเมือง ชุมชนนคร ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ใน ๒) โดยอาจดำเนินการพร้อมการจัดประชุมอื่นๆ อาทิ การประชุมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด หรือจัดประชุมผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพื่อหาหรือแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนั้น โดยดำเนินการก่อนที่จะประกาศใช้แผนพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด

๙.๑.๔ การจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้พร้อมกันกับการประชุมเพื่อจัดทำแผนชุมชน แผนพัฒนาหมู่บ้าน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจสอบถามหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการอยู่ในพื้นที่และนำเรื่องเข้าประชุมพร้อมกันก็ได้ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน

๙.๑.๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานเพื่อการจัดทำแผนที่เป็นมาตรฐานสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น และเป็นข้อมูลที่หน่วยงานต่างๆ ให้ความเชื่อถือในการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำรวจและจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนำข้อมูลพื้นฐานที่จัดเก็บได้มาทำการประมวลผล และเก็บข้อมูลไว้อย่างเป็นระบบสำหรับโปรแกรมการบันทึกและประมวลผลสามารถขอรับการสนับสนุนได้จาก สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด /อำเภอ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำข้อมูลพื้นฐานดังกล่าวไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่เหมาะสม รวมทั้งให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนและผู้ที่มีใจรักขอ โดยถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการปรับปรุงข้อมูลดังกล่าวให้เป็นปัจจุบัน โดยทำการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ก่อนที่จะดำเนินการวางแผนและจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตั้งงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ตามความเหมาะสม จำเป็น และประหยัด โดยต้องคำนึงถึงสถานะทางการเงินคลังของตนเองเป็นหลัก

กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ ๆ การเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศ และบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้าน การขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
หรือเป็นคติพจน์ ประจำชาติว่า
“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง

• การมีความมั่นคง ปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจก บุคคล

- ความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็น ศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน
- ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหาร ประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น
- ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการ ดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

มั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุน ที่จะสามารถสร้าง การพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทาง สังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้ และ คุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้าน ความมั่นคง

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- (๓) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๕) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ
- (๖) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ
- (๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร

ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษา ผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงาน และน้ำ

(๘) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการ สร้างความสามารถ ในการแข่งขัน

(๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น ส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและ เอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็น ศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิต การเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตร และอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกร รายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง ภาคอุตสาหกรรม พัฒนา อุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับ ผู้ประกอบการไทย และพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการ พัฒนายกระดับ ผลิตภัณฑ์การ ท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ และส่งเสริมธุรกิจ บริการที่มีศักยภาพ

(๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของ ผู้ประกอบการไทย พัฒนาและยกระดับผลิต ภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศ พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกระดับ ศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเล ตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการ ขับเคลื่อนประเทศ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับ ประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และ การบริหารจัดการภัยพิบัติ ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้าง ความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและ การมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรี และสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่าง ๆ และสาธารณชนไทย

๓. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาและ เสริมสร้าง ศักยภาพคน

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้ มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ
- (๒) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๓) การปรับปรุงบทบาทภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๔) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
- (๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ
- (๖) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลง ระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐ และบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

สศช.ได้นำความคิดเห็นจากการประชุมประจำปี ๒๕๕๘ ของ สศช.มาประมวลและยกร่างแนวคิด ยุทธศาสตร์ และนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัย ทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลัง

แรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพทั่วถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชน การเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบ เพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปแบบคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ ขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ

ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่เกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม
- (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่
- (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
- (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลก เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย
- (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์
- (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ
- (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ
- (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ
- (๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม รวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตรอบในประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนา ระบบ โลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (๑) การพัฒนาภาค
- (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค
- (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก
- (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลังสตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาคือร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณี ตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้

เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกิจของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๑

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี ควรเน้น การพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมด้วยระบบการผลิตที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ (ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี)

“เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน พัฒนาการค้าชายแดน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์”

๒. พันธกิจ

- ๒.๑ ศึกษา ค้นคว้า วิจัยเพื่อนำไปใช้พัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด และการท่องเที่ยว
- ๒.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการผลิต การแปรรูป และการท่องเที่ยว
- ๒.๓ จัดหาและพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อการผลิตแปรรูปและการท่องเที่ยว
- ๒.๔ การผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรและการบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งภายในและต่างประเทศ
- ๒.๕ แสวงหาตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิต และส่งออกสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการค้าชายแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน

๔. ทิศทางการพัฒนาที่สำคัญรายจังหวัด (ราชบุรี)

- ฐานผลิตสินค้าเกษตร & แหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- พัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

(สินค้าหัตถกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น)

- คลัสเตอร์อุตสาหกรรมต่อตัวถังรถยนต์
- ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดราชบุรี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดราชบุรี (แผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๖๐ ฉบับ
ทบทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙)

๑. วิสัยทัศน์

“ผู้นำเกษตรปลอดภัย มุ่งให้เป็นเมืองน่าอยู่ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์”

๒. พันธกิจ

๒.๑ ดำเนินการยกระดับสินค้าการเกษตรให้มีคุณภาพ และมาตรฐานสินค้าและบริการ
ให้เป็นสินค้ามีคุณภาพ ปลอดภัย และเพิ่มมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด

๒.๒ พัฒนาครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็ง สร้างวินัยทางสังคม ตลอดจนการพัฒนา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเป็นเมืองที่น่าอยู่

๒.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการสร้างรายได้

๓. เป้าประสงค์โดยรวม

๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการผลิตจากภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

๓.๒ คุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น

๓.๓ มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

๔. แนวทางการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์

๔.๑ **ผู้นำเกษตรปลอดภัย** จังหวัดราชบุรีมีศักยภาพด้านการเกษตร คือ พืชผัก ผลไม้
ปศุสัตว์ และประมง จึงมีเป้าหมายการพัฒนาเป็นผู้นำเกษตรปลอดภัยเพื่อ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้รับการยอมรับ และ
สามารถเพิ่มมูลค่าจากการส่งออก โดยจังหวัดจะดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเกษตรปลอดภัยเพื่อลด
ต้นทุน และเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการของแผนฯ จังหวัดราชบุรีจึงสามารถเป็นผู้นำทางการเกษตรที่ปลอดภัย ดังนี้

- เป็นผู้ผลิตมะพร้าวน้ำหอม GAP มากที่สุดของประเทศ
- เป็นผู้ผลิตสุกรและปลอดภัยมากที่สุดของประเทศ
- เป็นผู้ผลิตกุ้งก้ามกรามปลอดภัยลำดับต้นของประเทศ
- เป็นผู้ผลิตพืช ผัก ปลอดภัยลำดับต้นของประเทศ

๔.๒ **มุ่งให้เป็นเมืองน่าอยู่** จังหวัดราชบุรีเป็นจังหวัดที่มีความสงบ มีสภาพแวดล้อมที่ดี
ค่าครองชีพไม่สูง การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ให้ความสำคัญ ในการพัฒนาภูมิทัศน์
เมืองที่เหมาะสม ความสะอาด การวินัยทางสังคมของประชาชนและการแก้ไขปัญหาทางสังคมให้ลดลง เช่น
ปัญหาอาชญากรรม ซึ่งจะทำให้ผู้เยี่ยมเยือนเกิดความพึงพอใจ และเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี
ส่งผลให้เกิดการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดอีกทางหนึ่ง

๔.๓ **พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์** จังหวัดราชบุรีได้
เห็นความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การส่งเสริมภูมิปัญญาซึ่งมีอย่างหลากหลายแปลง
เป็นมูลค่าทาง เศรษฐกิจ ทั้งการนำมาถ่ายทอดผ่านการผลิตสินค้า OTOP และการนำมาเป็นต้นทุนใน
การส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรีตั้งเป้าหมายที่จะผลิตสินค้าและสร้างรายได้จากการจำหน่ายสินค้า

OTOP เป็นลำดับต้นของประเทศ โดยปี ๒๕๕๕ จังหวัดมียรายได้จาก OTOF จำนวน ๔,๖๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้ จังหวัดราชบุรียังได้ส่งเสริมการใช้ศิลปะในการในการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยความร่วมมือกับเอกชนในการสร้างสินค้าด้านศิลปะ เช่น การพัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นเมืองศิลปะร่วมสมัย

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย เพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิต

ให้ความสำคัญในการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรจังหวัดราชบุรี โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจและยกระดับความเชี่ยวชาญแก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร กลุ่มอาชีพวิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการ โดยการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการพัฒนากระบวนการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิต การใช้พลังงาน ทดแทนพัฒนามาตรฐานการผลิตให้สินค้าและบริการที่สำคัญของจังหวัดราชบุรีเป็นที่ยอมรับของตลาดและผู้บริโภค เช่น สินค้าเกษตรปลอดภัย และมีการพัฒนา มาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตและการถ่ายทอดเทคโนโลยี
- ๒) พัฒนาการกระบวนการเพิ่มมูลค่าและความเชื่อมั่นสินค้าเกษตรปลอดภัย
- ๓) ส่งเสริมการรวมกลุ่มการผลิตและแปรรูป
- ๔) จัดตั้งศูนย์บริหารการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยและพัฒนากลุ่มเชื่อมโยงการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าผลผลิตเชิงสร้างสรรค์

ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) จากสินค้าบริการและการท่องเที่ยว ตลอดจนสนับสนุนบุคลากร ที่มีความคิดสร้างสรรค์ และมีทักษะทางศิลปะในการสร้างสรรค์งานที่มีคุณค่า การใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผู้ผลิตสินค้า OTOF งานฝีมือและหัตถกรรม ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน และงานสถาปัตยกรรม

กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนและสินค้า OTOF ให้ได้มาตรฐาน
- ๒) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวจากการเปิดประชาคมอาเซียน
- ๓) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมคุณธรรมและชุมชนเข้มแข็ง

ให้ความสำคัญกับการดำเนินการส่งเสริมให้มีการน้อมนำแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำรงชีวิต การสร้างครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้ องค์กรชุมชนมีประสิทธิภาพ ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ มีสุขภาวะเหมาะสม การบังคับใช้กฎหมายทั่วถึงและเป็นธรรม สร้างวินัยทางสังคม สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แก้ไขปัญหาการว่างงาน แก้ไขปัญหาอาชญากรรม ตลอดจนแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนในกลุ่มเสี่ยง

กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตและระบบสวัสดิการทางสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๒) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและเพิ่มโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพทั้งใน นอก ระบบ และตามอัธยาศัย

๓) ป้องกัน ปราบปรามและสร้างเครือข่ายการแก้ไขปัญหาเสพติดและอาชญากรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

ให้ความสำคัญกับการดำเนินการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียว การจัดการปัญหาขยะมูลฝอย ลดมลพิษทางน้ำ ทรัพยากรถูกใช้อย่างยั่งยืน รู้คุณค่า ปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เป็นเมืองน่าอยู่

กลยุทธ์

๑) ปราบปรามและสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน พร้อม ส่งเสริมการปลูกป่าในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) พัฒนากลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการทุกระดับ

๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ภาคเอกชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงของพื้นที่

ให้ความสำคัญในการเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่สันติสุข การสร้างความสมานฉันท์และ สร้างภูมิคุ้มกันในสังคมทุกระดับลดความเสี่ยงผลกระทบจากภัยคุกคาม

กลยุทธ์

๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๒) ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ชายแดน

๓) ส่งเสริมงานด้านมวลชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี

๑. วิสัยทัศน์

“ เมืองน่าอยู่ เกษตรสู่สากล ชุมชนเข้มแข็ง พัฒนาการศึกษาและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ”

๒. พันธกิจ

๒.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

๒.๒ ส่งเสริมระบบการวางผังเมืองรวมจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย

๒.๕ การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

๒.๖ ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๗ สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตรและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทาง

การเกษตร

๒.๘ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม

๒.๙ ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๑๐ ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

๒.๑๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬา

๒.๑๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งของภาค

พลเมือง

๒.๑๓ ส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการคมนาคม การจัดการขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค
- บริโภคและเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วมและภัยแล้ง
- พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- ส่งเสริมการศึกษาและกีฬา
- ส่งเสริมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคม สวัสดิการชุมชนและนันทนาการ
- ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชน
- การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

เพื่อความเป็นพลเมือง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ ด้านการวางแผนและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

การพัฒนาท้องถิ่น

- การวางแผน การประสานแผนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวท้องถิ่นและการค้าชายแดน
- พัฒนาศักยภาพการผลิต การขนส่ง การแข่งขันและการเตรียมความพร้อมเพื่อ

รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

- ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การพาณิชย์และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาค

การเกษตร

- การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการกำจัดและการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
- พัฒนาระบบระบบบำบัดน้ำเสีย
- การบริหารจัดการและอนุรักษ์พื้นที่พืชรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๓.๑.๒ การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในการกำหนดแนวทางพัฒนา

ความหมายของการวางแผนและการผังเมือง

การวางแผน (Planning) หมายถึงการกำหนดแนวทางในอนาคตที่ได้รับการตัดสินใจในปัจจุบัน โดยคนหรือกลุ่ม (องค์กร) ที่มีความเชี่ยวชาญจากหลายสาขาวิชาโดยมีการกำหนดแนวทางการทำงานในอนาคต และศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และในขณะเดียวกันก็ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเหมาะสมเพื่อจัดระบบสังคมให้ดีขึ้น

การผังเมือง หมายความว่า การวางจัดทำดำเนินการ ให้เป็นไปตามผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะในบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท เพื่อสร้างหรือพัฒนาเมืองหรือส่วนของเมืองขึ้นใหม่ หรือแทนเมืองหรือส่วนของเมืองที่ได้รับความเสียหายเพื่อให้มีหรือทำให้มียิ่งขึ้นซึ่งสัญลักษณ์ความสะดวกสบาย ความเป็นระเบียบ ความสวยงาม การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ความปลอดภัยของประชาชน และสวัสดิภาพของสังคม เพื่อส่งเสริม การเศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อม เพื่อดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่และวัตถุที่มีประโยชน์หรือคุณค่าในทาง ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี หรือเพื่อบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิประเทศ ที่สวยงาม หรือมีคุณค่าในทางธรรมชาติ

การใช้ประโยชน์จากผังเมืองรวมจังหวัด

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณสุข โภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อม ให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. นโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน

เพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงข่ายคมนาคมขนส่งและบริการสาธารณะ ให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับและสอดคล้องกับ การขยายตัวของชุมชนในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตรที่ปลอดภัยจากสารพิษ

๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาด้านที่อยู่อาศัย พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมให้สอดคล้อง

กับการใช้ประโยชน์ที่ดิน การขยายตัวของชุมชน และระบบเศรษฐกิจของภาคตะวันตก

๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาและการคมนาคมขนส่ง

๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการบริการทางสังคม การสาธารณสุขปศุสัตว์และสาธารณสุขการให้
เพียงพอและได้มาตรฐาน

๒.๕ ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวิถีชุมชน

๒.๖ ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถานและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าทาง
ศิลปกรรมสถาปัตยกรรมประวัติศาสตร์และโบราณคดี

๒.๗ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท
ดังต่อไปนี้

๓.๑ ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๑ ถึงหมายเลข ๑.๑๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีเหลือง ให้เป็น
ที่ดิน ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย สถาบันราชการ
การสาธารณสุขปศุสัตว์และสาธารณสุขการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่
เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณที่ดินประเภทนี้

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท
ชนิด และ จำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของ
ชุมชน

(๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่
ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมัน
เชื้อเพลิง เว้นแต่เป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียม
เหลว ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานีบริการ ร้านจำหน่าย
ก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

(๔) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ งู จระเข้ หรือสัตว์ป่า ตาม
กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อการค้า

(๕) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(๖) การประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่ (๗) ไซโลเก็บผลิตผล
ทางการเกษตร

(๘) สวนสนุก

(๙) สนามแข่งรถ

(๑๐) สนามแข่งม้า

(๑๑) กำจัดมูลฝอย

(๑๒) ซื่อขายหรือเก็บเศษวัสดุ การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งคลองบ้านใหม่ ให้มี
ที่ว่างตามแนวขนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติ ของคลองบ้านใหม่ไม่น้อยกว่า ๖ เมตร เว้นแต่เป็นการ
ก่อสร้างเพื่อการคมนาคมทางน้ำหรือการ สาธารณูปโภค

๓.๒ ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๒.๑ ถึงหมายเลข ๒.๒๐ ที่กำหนดไว้เป็นสีส้ม ให้เป็น

ที่ดิน ประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองโพธาราม จังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลว ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงร้านจำหน่ายก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

(๔) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ภูเขา กระจับปี่ หรือสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อการค้า

(๕) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(๖) การประกอบพาณิชย์ยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

(๗) โซโลเก็บผลิตผลทางการเกษตร

(๘) สวนสนุก

(๙) สนามแข่งรถ

(๑๐) สนามแข่งม้า

(๑๑) กำจัดมูลฝอย

(๑๒) ซ็อบบี้หรือเก็บเศษวัสดุ

๓.๓ ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๑๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีแดง ให้เป็นที่ดิน ประเภทพาณิชย์ยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อพาณิชย์ยกรรม การอยู่อาศัย สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

(๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง

(๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลว ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงร้านจำหน่ายก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

(๔) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ภูเขา กระจับปี่ หรือสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อการค้า

(๕) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(๖) ไซโลเก็บผลิตผลทางการเกษตร

(๗) กำจัดมูลฝอย

(๘) ซ้ำขายหรือเก็บเศษวัสดุ

๓.๔ ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วงอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรม เฉพาะกิจ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการ ในลักษณะโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานตามประเภท ชนิด และจำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการ ได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ โรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน คลังสินค้า สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ ไม่เกินร้อยละยี่สิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และ จำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน

(๒) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ู จระเข้ หรือสัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อการค้า

(๓) สุสานและฌาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

(๔) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(๕) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชย์ยกรรม

(๖) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

(๗) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก

(๘) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา

(๙) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนพิการ

(๑๐) สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน

(๑๑) โรงพยาบาล

๓.๕ ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๕.๑ ถึงหมายเลข ๕.๑๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียว ให้เป็นที่ดิน ประเภทชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นส่วนใหญ่ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้ใช้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ

ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิด และ จำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน

(๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่เป็นสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลว ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานีบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

(๔) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

- (๕) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม
- (๖) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย และมีพื้นที่ไม่เกินร้อยละห้าของพื้นที่โครงการทั้งหมด
- (๗) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่
- (๘) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทห้องแถวหรือตึกแถว เว้นแต่เป็นการดำเนินการในโครงการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย และมีพื้นที่ไม่เกินร้อยละห้าของพื้นที่โครงการ ทั้งหมด

(๙) การอยู่อาศัยประเภทห้องชุด อาคารชุด หรือหอพัก ในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการจัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรมตาม (๖) และเพื่อการอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทห้องแถวหรือตึกแถวตาม (๘) ดำเนินการอยู่ใน โครงการจัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยโครงการเดียวกัน ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการดังกล่าวรวมกัน ไม่เกินร้อยละห้าของพื้นที่โครงการทั้งหมด

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งคลองบ้านใหม่ ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติ ของคลองบ้านใหม่ไม่น้อยกว่า ๖ เมตร เว้นแต่เป็นการก่อสร้างเพื่อการคมนาคมทางน้ำหรือการสาธารณสุข

๓.๖ ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๖.๑ ถึงหมายเลข ๖.๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวอ่อน ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

ที่ดินประเภทนี้ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การอยู่อาศัยเกษตรกรรม หรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การสาธารณสุขและสาธารณสุขการ หรือสาธารณสุขประโยชน์เท่านั้น ที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ ฝูง จระเข้ หรือสัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อการค้า
- (๒) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย
- (๓) การอยู่อาศัยประเภทอาคารขนาดใหญ่
- (๔) การอยู่อาศัยประเภทห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถว
- (๕) การอยู่อาศัยประเภทห้องชุด อาคารชุด หรือหอพัก

การใช้ประโยชน์ที่ดินริมฝั่งแม่น้ำแม่กลอง ให้มีที่ว่างตามแนวนานริมฝั่งตามสภาพธรรมชาติ ของแม่น้ำแม่กลองไม่น้อยกว่า ๖ เมตร เว้นแต่เป็นการก่อสร้างเพื่อการคมนาคมทางน้ำหรือการสาธารณสุข

๓.๗ ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๗.๑ ถึงหมายเลข ๗.๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมะกอก ให้เป็นที่ดิน ประเภทสถาบันการศึกษา ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับ การศึกษา สถาบันราชการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

๓.๘ ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๘.๑ ถึงหมายเลข ๘.๘ ที่กำหนดไว้เป็นสีเทาอ่อน ให้เป็นที่ดิน ประเภทสถาบันศาสนา ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับ การศาสนา การศึกษา สถาบันราชการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

๓.๙ ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๙.๑ ถึงหมายเลข ๙.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสินน้ำเงิน ให้เป็นที่ดิน ประเภทสถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อกิจการของรัฐ กิจการเกี่ยวกับการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

๓.๑.๓ การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

๑. การพัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

- พัฒนา และปรับปรุงถนน ไฟฟ้า โคมไฟฟ้าส่องสว่าง ระบบโทรคมนาคม และประปาชุมชน ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจ และพัฒนารายได้สู่ชุมชน

- ส่งเสริมการฝึกอบรมด้านภาษา ฝีมือ วิชาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ในการเป็นประเทศอาเซียน (AEC)
- จัดหางานภายนอกเข้าสู่ชุมชน
- การกระจายรายได้สู่ผู้มีรายได้น้อย

๓. การพัฒนาและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน

- ดูแลรักษาความสะอาดแหล่งน้ำสาธารณะ ที่ไหลผ่านตำบล

- ดูแล และควบคุมมลพิษที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมภายในชุมชนให้ได้มาตรฐาน

- รักษาความสะอาดของตำบล โดยจัดให้มีการจัดเก็บขยะ และสร้างจิตสำนึกให้ชุมชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- พัฒนาคู คลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติให้กักเก็บน้ำให้ใช้ได้ทุกฤดูกาล

๔. การพัฒนาดูแลสภาพสังคมให้เกิดความน่าอยู่ และพัฒนาความเข้มแข็งให้ชุมชน

- สนับสนุน และส่งเสริมทางด้านสาธารณสุข

- ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และประเพณีท้องถิ่น

- ส่งเสริม และพัฒนาด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย

- ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงทรัพย์สินอันเป็นสาธารณประโยชน์

- สนับสนุน และส่งเสริมการรณรงค์การป้องกันการแก้ไขปัญหายาเสพติด

- พัฒนาส่งเสริมกิจการของผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็ก เยาวชน และสตรี

๕. การพัฒนาการบริหารจัดการองค์การ เพื่อรองรับการให้บริการประชาชน

- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในระบบประชาธิปไตย และการเลือกตั้ง

- ส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น โดยใช้ระบบสารสนเทศ

- เสริมสร้างจริยธรรมในการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล และปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความโปร่งใส และสุจริต

- สนับสนุน และส่งเสริมนโยบายรัฐบาลตามสภาวะการณ์ โดยปฏิบัติตามแนวทางราชการ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และถือประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ

๓.๒ ปัจจัย และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีต่อการพัฒนา

๓.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพนได้วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตตำบลหนองโพนตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ได้ดังนี้

๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ และสาธารณูปโภค

- ถนนภายในหมู่บ้าน ชำรุดเสียหาย
- ไฟฟ้าสาธารณะ/ไฟฟ้าส่องสว่างไม่เพียงพอ และทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
- น้ำท่วมขังบริเวณบ้านเรือน เนื่องจากการถมที่เพื่อปลูกสร้าง และมีการยกระดับทางหลวง จึงทำให้ไม่มีทางระบายน้ำ

- การขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากแหล่งน้ำสาธารณะมีไม่เพียงพอต่อการเกษตร
- การนำอุบะ-บรีโศกไม่เพียงพอ เนื่องจากสภาพระบบประปาหมู่บ้านชำรุด ท่อชำรุด

๒. ปัญหาเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน

- เกษตรกรขาดแคลนเงินลงทุน
- รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย
- ผู้ว่างงานไม่มีแหล่งความรู้/แนะนำในการประกอบอาชีพ
- ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร เช่น ปุ๋ย ยา อาหารสัตว์ ฯ ราคาแพง

๓. ปัญหาด้านสาธารณสุข และการกีฬา

- ประชาชนขาดความรู้ด้านโภชนาการ
- ประชาชนรักสุขภาพตนเองด้วยการซื้อยามานเอง และไม่เข้ารับการรักษาจากแพทย์
- อุปกรณ์/เครื่องที่ออกกำลังกายมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- เด็ก และเยาวชนส่วนใหญ่ ไม่ให้ความสำคัญในการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย
- เด็ก และเยาวชนติดเกมส์

๔. ปัญหาด้านสังคม การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- การแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น และผู้ใช้แรงงาน
- เด็ก และเยาวชนไม่ให้ความสำคัญในการเรียนต่อระดับมัธยม หรือสายอาชีพ
- การเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ จึงละทิ้งวัฒนธรรมไทย
- การขาดจิตสำนึกในการรักษารักษาถิ่นกำเนิด

๕. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

- การขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม
- ความเสื่อมโทรมของธรรมชาติ จากมลพิษอุตสาหกรรม
- มลพิษในแหล่งน้ำสาธารณะ เนื่องจากผู้เลี้ยงวัวน้ำมูลวัวทิ้งลงแหล่งน้ำสาธารณะ

๖. ปัญหาด้านการเมือง และการบริหาร

- ปัญหางานล้นคน
- การขาดแคลนเครื่องมือ/เครื่องใช้ที่ทันสมัย
- บุคลากรในหน่วยงานขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน
- ประชาชนขาดจิตสำนึกในการต่อต้านการทุจริต และการประพฤตินิยมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๓.๒.๒ ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะ

การนำความรู้ด้านการผังเมืองมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น วิชาการผังเมืองมี ๓ ลักษณะคือ

๑. รู้จักความหมาย หลักการ และทฤษฎีด้านการผังเมือง
๒. การคาดการณ์ด้านประชากร และทิศทางการเจริญเติบโตของเมือง
๓. รู้วิธีการหรือกระบวนการในการวางและจัดทำผัง

อย่างไรก็ตามท้องถิ่นจะต้องเติบโตเป็นเมือง ดังนั้นท้องถิ่นที่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ ทางวิชาการด้านการผังเมือง ก็จะเป็นท้องถิ่นที่มีศักยภาพที่ได้เปรียบในเชิงวิชาการ ทั้งนี้ เหตุผลสำคัญที่ต้องนำความรู้ด้านการผังเมืองมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑. การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและแรงงานภายในชุมชน/เมือง
๒. การตอบสนองความต้องการของประชาชนภายในชุมชน/เมือง
๓. เมืองมีการเจริญเติบโตและการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง
๔. เมืองมีสารพันปัญหาที่ต้องดูแลและแก้ไข เช่น ปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ภัยพิบัติ (น้ำท่วม)

ปัญหาขยะ มลพิษ สิ่งแวดล้อม การจราจรติดขัด ฯลฯ

ทั้งนี้ จากการที่ท้องถิ่นมีประชากรเพิ่มขึ้นจากการเกิดและอพยพ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่เมืองมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงส่งผลทำให้การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเมืองนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น หากท้องถิ่นมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วโดยไร้แผนชี้นำ จะเสี่ยงที่จะทำให้เกิดสิ่งปลูกสร้างและอาคารที่ไม่เป็นระเบียบ ขาดความเหมาะสมและความสวยงาม เพราะฉะนั้นการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืนจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนพัฒนาเมืองก่อน

๓.๒.๓ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพนได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์ในการพัฒนาปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ได้ดังนี้

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๑. ระบบการบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none">- มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ- การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาล- มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ	<p>๑. ระบบการบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none">- กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ศึกษาไม่ทัน ขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน- ปริมาณงานมีมาก บุคลากรมีน้อย มีผลทำให้ผลงานไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร- ประชากรส่วนใหญ่ยังขาดการมีส่วนร่วม- ระบบประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารยังไม่ทั่วถึงและครอบคลุมทั้งตำบล
<p>๒. ระบบข้อมูลและสารสนเทศ</p> <ul style="list-style-type: none">- มีการนำข้อมูลไปใช้ในการปฏิบัติงาน	<p>๒. ระบบข้อมูลและสารสนเทศ</p> <ul style="list-style-type: none">- การจัดเก็บข้อมูลยังไม่เป็นระบบ

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๓. อัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ - ได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง - มีการกำหนดแผนอัตรากำลังตามโครงสร้าง <p>๔. การเงิน/งบประมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ <p>๕. ศักยภาพของชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มอาชีพ - ชุมชนเคร่งครัดในวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น <p>๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งน้ำธรรมชาติสามารถใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง 	<p>๓. อัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดแคลนบุคลากรในบางภารกิจ - บุคลากรได้รับมอบหมายงานมากเกินไป <p>๔. การเงิน/งบประมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาในการขยายตัวจากชนบทเป็นเมือง <p>๕. ศักยภาพของชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การรวมกลุ่มยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ - สมาชิกในกลุ่มมีน้อย - การบริหารจัดการไม่เป็นระบบ <p>๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- การได้รับการสนับสนุนโครงการต่างๆ จากรัฐบาลตามนโยบาย
- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การส่งเสริมกิจกรรมแผนชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- การปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายระเบียบข้อบังคับ เกิดอุปสรรคไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที
- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน

๓.๒.๔ ผลการวิเคราะห์การพัฒนาแบบบูรณาการ

ผลการวิเคราะห์การพัฒนาแบบบูรณาการในเชิงพื้นที่

พื้นที่เขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ มีที่ตั้งของหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม ซึ่งเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้ารับการศึกษาคือเป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ จึงสามารถร่วมกันพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และสังคมได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองโพเข้าร่วมการพัฒนาด้านสาธารณสุข และพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่

ทั้งนี้ การพัฒนาแบบบูรณาการต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้นำชุมชน กลุ่ม องค์กรต่าง ๆ และประชาชนในตำบลหนองโพ ซึ่งการจัดทำโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพจึงบรรลุผลสำเร็จ ประกอบกับกฎ ระเบียบฯ และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงเป็นอุปสรรคในการพัฒนาอย่างยิ่ง

การพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ

ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายในการสร้างความสามัคคีรวมพลังของผู้นคนในสังคมไทยโดยไม่แยกฝัก แยกฝ่ายและไม่กันใครออกไปจากสังคมอีกทั้งยังเป็นสำนึกและหน้าที่ที่คนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกัน ในการปกป้องแผ่นดินแม่จากภัยอันตรายทั้งปวง และร่วมกันพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติให้ เจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืน ประสานพลังการสร้างชาติที่ต้องเติบโตแบบเศรษฐกิจฐานรากเพื่อให้เกิด ความยั่งยืน นโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐ จึงมีแนวคิดในเรื่องของความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชา สังคมเพื่อร่วมแก้ปัญหาเศรษฐกิจและขับเคลื่อนการพัฒนา ชาติทุกมิติที่เกิดขึ้นเพราะว่าประชารัฐ เปิดโอกาส ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในการพัฒนาประเทศที่มีรูปแบบเครือข่าย โยงใยสัมพันธ์กันเสริมสร้างการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนเป็นแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินยุคปัจจุบันที่เกิดจากการหล่อหลอมรวมพลังของ คนไทยทุกคน ทุกหมู่เหล่า

ในการพัฒนาท้องถิ่นจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และกลุ่ม องค์กรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเชิงบูรณาการ ดังนั้น การกำหนดยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นจึงมี ความจำเป็นต้องมีความสอดคล้อง เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความน่าจะเป็นที่จะ สัมฤทธิ์ผลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ จึงกำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาให้มีความ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดราชบุรี และยุทธศาสตร์ของ อปท.ในเขตจังหวัดราชบุรี โดย มีวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหา/ความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ ต้องขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ อำนาจหน้าที่ และระเบียบ/กฎหมาย และสภาวะการเงินการคลังของท้องถิ่น

พื้นที่เขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ มีขนาดเล็ก ประชากรมีจำนวนน้อย และมีงบประมาณไม่เพียงพอพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ และสาธารณูปโภค เช่น ถนน ระบบประปา ฯลฯ ดังนั้น ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นต้องประสานงานกับหน่วยงานอื่น เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการแก้ไขปัญหา/ความต้องการของประชาชนในตำบลหนองโพให้หมดไป

ทั้งนี้ การขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น ต้องเป็นโครงการที่บรรจุใน แผนพัฒนาสามปีของท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในเขต จังหวัด และจังหวัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีความ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในเขตจังหวัดราชบุรี และจังหวัดราชบุรี ดังนั้นในการแก้ไขปัญหา/ความ เดือดร้อนของประชาชนในตำบลหนองโพจึงมีโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายผลสำเร็จ